

ART

VIVER D'ARTISTES
01. L'Edifici Freixas il·luminat durant una jornada de portes obertes. 02. El ceramista Raül Hernández. 03. L'artista Francesca d'Alfonso. C. CALDERER

Reportatge

ANTONI RIBAS TUR
L'HOSPITALET DE LOBREGAT

Des de l'Hospitalet fins a França, Anglaterra i el Japó. Aquest és el recorregut que fan els gerros i els plats únics que la ceramista italiana Paola Masi fa al taller que té en una de les plantes de l'Edifici Freixas, a l'Hospitalet. Masi és només una dels 45 artistes, dissenyadors i artesans que treballen en aquesta antiga factoria i magatzem de la Philips que als anys 70 era una fàbrica de televisors i des del 1998 està plena de pintors, escultors, ceramistes i dissenyadors gràfics i industrials. Cap al tard, totes les plantes de la fàbrica encara estan banyades per la llum que entra pels finestrals. Des d'aquí es poden veure les vies del tren, que hi passa ben a prop. Així i tot, el brogit no es fa notar. L'aspecte d'aquesta factoria d'artistes fa pensar en un bocí del Brooklyn més bohemí o del Berlín més hiperactiu. No cal anar tan lluny. Al cor de l'Hospitalet, la Fàbrica Freixas s'ha convertit sense gaire soroll en un punt de trobada d'artistes i artesans.

Paola Masi i la seva sòcia, l'escultora britànica Sophie-Elizabeth Thompson, comparteixen una de les plantes de l'edifici i gestionen el lloguer d'una altra. "De la necessitat en vam fer virtut", afegeix Masi. En aquests dos pisos, sota el nom de La Nave BCN Studios, en els últims sis anys han reunit una dotzena d'artistes i s'han convertit en un dels motors de l'edifici. "És un projecte sorgit des del cor -afegeix Masi-. Compartim el mateix viatge, anem cap al mateix lloc", diu, abans d'aturar-se davant del torn i expli-

De fàbrica de televisors a factoria d'artistes

L'Edifici Freixas, antic taller de la Philips, acull 45 artistes que ara exposen a la Fundació Arranz-Bravo

car amb orgull que és un regal del seu mestre. "És l'últim que em queda d'aquell aprenentatge, em va traspassar la poesia que té aquest ofici", assegura l'artista.

El talent de diferents disciplines que atresora l'Edifici Freixas no ha passat desapercebut a la Fundació Arranz-Bravo de l'Hospitalet, que fins al 29 de setembre dedica una exposició a nou dels artistes que hi treballen amb el títol *Fàbrica Freixas. Un col·lectiu d'artistes a l'Hospitalet*. "Vam conèixer l'espai fa un any arran de l'exposició que vam dedicar a l'escultor German Consetti, i aquest any hem volgut fer una selecció més àmplia dels artistes", explica Albert Mercadé, el director de la fundació i comissari de la mostra. La Fàbrica Freixas és un espai "peculiar però no insòlit", assegura Mercadé. A més de Masi i Thompson, i de Consetti, que repeteix, l'exposició inclou les escultures de Marcos Romero Gallardo, les primeres fotografies d'autor del fotògraf de moda Manu da Costa, els dissenys de l'estudi Mermelada, les obres multidisciplinàries de Quico Estivill i les ceràmiques de Francesca d'Alfonso i Raül Hernández.

"A Florència no hi ha cap espai com aquest", diu Francesca d'Alfonso sobre l'ambient artístic de la seva ciutat natal i la vitalitat de

Atractiu
Els preus assequibles, la llum natural i l'intercanvi artístic atreuen els creadors

l'Edifici Freixas. La va conèixer fa set anys i hi va tornar fa un any i mig. Les peces que exposa a la Fundació Arranz Bravo suposen la seva posada de llarg en la disciplina de la ceràmica. S'hi va endinsar de manera autodidacta fa sis anys. Comparteix una de les plantes de l'edifici amb vuit artistes més, distribuïts en mòduls. Els atractius del lloc són, subratlla, "els preus assequibles dels espais, la gran quantitat de llum natural que té i l'intercanvi que sorgeix entre els artistes sense haver-s'ho de plantejar". "Cada vegada hi ha més creadors, persones que fan coses diferents", assegura D'Alfonso.

Diversos objectes del col·lectiu Mermelada exposats al seu estudi a l'Edifici Freixas. CRISTINA CALDERER

Compartir el lloc de treball amb altres creadors permet confrontar els estils de cadascú. "Veure altres coses és un estímul i també és molt important en l'aspecte tècnic", diu Raül Hernández, que fa un any que és a la fàbrica, molt a prop d'on treballa la Francesca. També fa ceràmica als dos forns que hi ha a la fàbrica. "Pots treballar amb gent que fa més temps que hi és. Hi ha una barreja de tallers dels artistes amb industrials", afegeix. Hernández es guanya la vida com a fotògraf de moda per a una coneguda marca de roba, i a més de la fotografia i la ceràmica també ha tret el cap en la pintura.

Disseny i producció km 0

A més d'artistes i dissenyadors, a l'Edifici Freixas també hi ha restauradors. Els operaris del metall ocupen les plantes baixes de l'edifici. "Tenim la fàbrica aquí mateix. Quan ve un client el puc portar a veure els tècnics amb qui treballarem", diu Alex Estévez, que fa quatre anys va fundar l'estudi de disseny Mermelada juntament amb Juan Miguel Juárez i Laura Blasco. "Hi ha gent que fa trenta anys que es dedica a la serigrafia o al poliment de metall", afegeix.

Les possibilitats que els ofereix l'Edifici Freixas -estan instal·lats a l'última planta- encaixa amb la filosofia de treball de l'estudi. Sovint fan sèries reduïdes dels objectes que dissenyen -una cadira, una làmpara, un canelobre, un gronxador i una barbacoa portàtil, entre d'altres- i procuren que es puguin produir en un radi de 40 o 50 quilòmetres. "Volem treballar aquí, viure aquí i treballar amb gent d'aquí", insisteix el dissenyador. Després d'estar presents en nombroses fires internacionals del sector, ara preparen el gran salt internacional. Una altra vegada, de l'Hospitalet a arreu del món. ■